

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 lutego 2020 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że A. J. jako pracownik u płatnika składek M. P.H.U. (...) nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 1 października 2019 roku do dnia 31 grudnia 2019 roku. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że w przedmiotowej sprawie świadczenie pracy przez skarżącego w ramach umowy o pracę nie miało miejsca i stosunek pracy nie został nawiązany. Płatnik składek, poza przedłożeniem dokumentacji pracowniczej, nie przedstawił żadnych dowodów na rzeczywiste wykonywanie pracy przez Pana A. J.. Załączona umowa o pracę z 30 września 2019 r., poza określeniem zatrudnienia Pana J. na stanowisku "robotnik budowlany", nie wymieniała zakresu obowiązków. Dołączone do wyjaśnień płatnika składek pouczenie dla bezrobotnego rozpoczynającego staż u Organizatora wraz z programem stażu w ramach umowy stażowej z Powiatowego Urzędu Pracy z 26 września 2018 r. w ramach programu: "Aktywizacja osób młodych pozostających bez pracy w mieście Ł. (IV)" dla Pana A. J. w firmie (...) nie wymienia obowiązków nałożonych na Organizatora stażu w związku z rozpoczęciem stażu przez osobę bezrobotną, a zwłaszcza obowiązku zatrudnienia osoby bezrobotnej po ukończeniu czasu trwania stażu. Z załączonej listy obecności wynika, że Pan A. J. miał przepracować u płatnika składek 18 dni roboczych w październiku 2019 r., przez kolejnych 5 dni roboczych w październiku 2019 r. miał korzystać z urlopu wypoczynkowego, a następnie w listopadzie i grudniu 2019 r. stał się niezdolny do pracy z powodu choroby. Istotnym jest również, że przed zatrudnieniem Pana A. J. w firmie (...) nikt nie wykonywał pracy o podobnym charakterze - robotnika budowlanego. Wprawdzie od 15 listopada 2019 r. na tym samym stanowisku został zatrudniony inny pracownik - pomocniczy robotnik budowlany - ale został zatrudniony na pół etatu, a nadto jego umowa o pracę również została rozwiązana 31 grudnia 2019 r.. to jest po upływie czasu, na jaki została zawarta. Istotne jest również, że Pan A. J. nie posiadał innego tytułu do ubezpieczenia chorobowego przed zgłoszeniem jako pracownik przez płatnika składek Pana M. D. (1). Również Pan A. J. nie przedstawił żadnych dowodów na rzeczywiste wykonywanie pracy u płatnika składek od 1 października 2019 r.

Należy podkreślić, że umowa o pracę wywołuje nie tylko bezpośrednie skutki, dotyczące relacji między pracownikiem i pracodawcą, lecz także pośrednie, w tym w dziedzinie ubezpieczeń społecznych, gdyż kształtuje ona stosunek ubezpieczenia społecznego, określa wysokość składki i w konsekwencji prowadzi do uzyskania odpowiednich świadczeń.

Okoliczności wskazane powyżej świadczą o chęci świadomego osiągnięcia świadczeń z ubezpieczenia społecznego w razie choroby kosztem innych uczestników systemu i stanowią naruszenie zasad współżycia społecznego.

Wobec tego na podstawie art. 83 § 1 k.c. w związku z art. 300 k.p. należy stwierdzić, że umowa o pracę zawarta pomiędzy stronami, jako zawarta dla pozorów jest nieważna, a zatem z tytułu zawartej umowy o pracę wnioskodawca nie podlega ubezpieczeniom społecznym od dnia 1 października 2019 roku do dnia 31 grudnia 2019 roku.

(decyzja – k. 68 verte – 71 załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Odwołanie od w/w decyzji wniósł A. J. wnosząc o jej zmianę. W uzasadnieniu skarżący wskazał, że nie zawiera ona podstawy faktycznej do uznania, iż umowa o pracę została zawarta dla pozorów. Jedyne zapis sugerujący wyłączenie wnioskodawcy z ubezpieczeń społecznych odnosił się do stwierdzenia, iż pracodawca nie przedłożył zakresu jego zakresu obowiązków. Co więcej, skarżący pracę u tego samego pracodawcy na tym samym stanowisku robotnik budowlany/ pomocnik robotnik budowlany wykonywał na podstawie skierowania z Urzędu Pracy od dnia 26 września 2018 roku do dnia 25 września 2019 roku i wówczas prawdopodobnie nie został sporządzony pisemny zakres obowiązków. W ocenie odwołującego nie sposób zgodzić się ze stanowiskiem ZUS, iż bezpośrednio przed zgłoszeniem do ubezpieczeń społecznych przez pracodawcę M. D. (1) nie posiadał innego tytułu do ubezpieczeń społecznych. Bezpośrednio przed owym zgłoszeniem do ubezpieczeń przez M. D. (1) wnioskodawca miał tytuł do ubezpieczeń wynikający z odbywania w jego firmie stażu.

(odwołanie – k. 3-4)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o oddalenie odwołania podnosząc argumentację, jak w zaskarżonej decyzji. Jednocześnie wskazano, że we wniesionym odwołaniu nie przedłożono żadnych nowych dokumentów mających świadczyć o realizacji stosunku pracy i dających podstawę do zmiany zaskarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie – k. 5-6 verte)

Na rozprawie w dniu 20 października 2020 roku pełnomocnik ZUS wniosł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

(e – prot. z dnia 20.10.2020 r 00:00:50)

Na rozprawie w dniu 8 grudnia 2020 roku wnioskodawca poparł odwołanie, do którego płatnik składek M. D. (1) przyłączył się, zaś pełnomocnik ZUS wniosł o jego oddalenie.

(rozprawa z dnia 8 grudnia 2020 roku 00:15:14 – 00:15:16 – płyta CD – k. 46)

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca ma wykształcenie średnie. W dniu 24 kwietnia 2009 roku uzyskał świadectwo ukończenia Liceum Ogólnokształcącego, zaś w dniu 30 czerwca 2009 roku uzyskał świadectwo dojrzałości.

(świadectwo – k. 53, świadectwo maturalne – k. 54 załączonych do sprawy akt organu rentowego)

A. J. zatrudniony był w M. P.H.U. (...) początkowo na podstawie umowy o pracę na okres próbny od dnia 12 października 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku na stanowisku kierowcy kat. C w pełnym wymiarze czasu pracy z wynagrodzeniem miesięcznym 1750 złotych brutto. Następnie na podstawie umowy o pracę na czas określony od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia 12 lutego 2016 roku na stanowisku kierowcy kat. C w pełnym wymiarze czasu pracy z wynagrodzeniem miesięcznym 1850 złotych brutto.

(umowy o pracę – k. 40-41 załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Skarżący otrzymał z Powiatowego Urzędu Pracy w Ł. skierowanie do odbycia stażu w M. P.H.U. (...) w okresie od dnia 26 września 2018 roku do dnia 25 września 2019 roku na stanowisku robotnika budowlanego/ pomocniczego robotnika budowlanego. Zgodnie z programem stażu, zakres zadań wykonywanych przez stażystę przedstawiał się następująco: praca związana z niwelacją terenu pod układanie kostki brukowej, prace związane z usuwaniem elementów po rozbiórce obiektów, załadunek i rozładunek materiałów budowlanych.

(zeznania wnioskodawcy na rozprawie w dniu 8 grudnia 2020 roku e-protokół z rozprawy 00:13:53 – 00:14:39 – płyta CD - k. 46 w związku z e-protokół z rozprawy z dnia 20 października 2020 roku 00:01:57- 00:09:02 – płyta CD – k. 37, program stażu – k. 26, pismo – k. 27-28 załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Zgodnie z umową zawartą w ramach stażu płatnik składek zobowiązany był do zatrudnienia odwołującego.

(zeznania płatnika składek M. D. (1) na rozprawie w dniu 8 grudnia 2020 roku e-protokół z rozprawy 00:14:39 – 00:14:56 – płyta CD - k. 46 w związku z e-protokół z rozprawy z dnia 20 października 2020 roku 00:09:02- 00:12:39 – płyta CD – k. 37)

W okresie od dnia 1 października 2019 roku do dnia 31 grudnia 2019 roku wnioskodawca nawiązał stosunek pracy z M. P.H.U. (...) na stanowisku robotnika budowlanego w pełnym wymiarze czasu pracy z wynagrodzeniem miesięcznym 2250 złotych brutto.

(zeznania wnioskodawcy na rozprawie w dniu 8 grudnia 2020 roku e-protokół z rozprawy 00:13:53 – 00:14:39 – płyta CD - k. 46 w związku z e-protokół z rozprawy z dnia 20 października 2020 roku 00:01:57- 00:09:02 – płyta CD – k. 37, umowa o pracę – k. 39, świadectwo pracy – k. 55-56 załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Analogiczny sposób zatrudnienia – umowa stażowa, a następnie zawarcie umowy pracę w przedmiotowej firmie praktykowany był również w stosunku do innych pracowników przedmiotowej firmy.

(zeznania świadka M. D. (2) na rozprawie w dniu 8 grudnia 2020 roku e-protokół z rozprawy 00:03:02 – 00:13:40 – płyta CD - k. 46)

Z przedłożonego orzeczenia lekarskiego z dnia 30 września 2019 roku wynikało, że A. J. był zdolny do podjęcia pracy.

(orzeczenie lekarskie – k. 52 załączonych do sprawy akt organu rentowego)

W dniach 1 października – 5 października 2019 roku ubezpieczony odbył szkolenie BHP- instruktaż ogólny i stanowiskowy.

(karta szkolenia wstępnego – k. 49 załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Do obowiązków A. J. na zajmowanym stanowisku należało:

1. utrzymywanie czystości w pojazdach;
2. sprawdzanie jakości materiałów;
3. wykonywanie innych czynności zleconych przez pracodawcę.

(zeznania wnioskodawcy na rozprawie w dniu 8 grudnia 2020 roku e-protokół z rozprawy 00:13:53 – 00:14:39 – płyta CD - k. 46 w związku z e-protokół z rozprawy z dnia 20 października 2020 roku 00:01:57- 00:09:02 – płyta CD – k. 37)

Wnioskodawca zajmował się także pracami budowlanymi takimi jak: kładzenie kostki.

(zeznania świadka M. D. (2) na rozprawie w dniu 8 grudnia 2020 roku e-protokół z rozprawy 00:03:02 – 00:13:40 – płyta CD - k. 46)

Wynagrodzenie skarżącego kształtowało się w następujący sposób:

1. październik 2019 roku – 2250 złotych (brutto);
2. listopad 2019 roku – 1449,56 złotych (brutto);
3. grudzień 2019 roku – 258,55 złotych (brutto).

(listy płac – k. 44-48 załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Wnioskodawca był obecny w pracy:

1. w październiku 2019 roku – począwszy od dnia 1 października 2019 roku do dnia 24 października 2019 roku, z kolei od dnia 25 października 2019 roku do dnia 31 października 2019 roku przebywał na urlopie wypoczynkowym.

W listopadzie i w grudniu 2019 roku skarżący był niezdolny do pracy z powodu choroby.

(zeznania wnioskodawcy na rozprawie w dniu 8 grudnia 2020 roku e-protokół z rozprawy 00:13:53 – 00:14:39 – płyta CD - k. 46 w związku z e-protokół z rozprawy z dnia 20 października 2020 roku 00:01:57- 00:09:02 – płyta CD – k.

37, dokumentacja medyczna – k. 24-29 verte, k. 33, dokumentacja medyczna (koperta) – k. 42, lista obecności – k. 29 załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Przed udaniem się na zwolnienie lekarskie skarżący był widywany jak świadczy pracę na rzecz płatnika składek M. D. (1). Cały czas wykonywał prace ogólnobudowlane.

(zeznania świadka M. D. (2) na rozprawie w dniu 8 grudnia 2020 roku e-protokół z rozprawy 00:03:02 – 00:13:40 – płyta CD - k. 46)

W okresie niezdolności do pracy wnioskodawcy płatnik składek przyjął na jego miejsce innego pracownika. W dniu 14 listopada 2019 roku płatnik składek zawarł z D. D. umowę o pracę na czas określony od dnia 15 listopada 2019 roku do dnia 31 grudnia 2019 roku zobowiązując go do wykonywania na jego rzecz pracy na stanowisku: pomocniczy robotnik budowlany w wymiarze czasu pracy 1/2 etatu z wynagrodzeniem miesięcznym 1125 złotych brutto.

(zeznania płatnika składek M. D. (1) na rozprawie w dniu 8 grudnia 2020 roku e-protokół z rozprawy 00:14:39 – 00:14:56 – płyta CD - k. 46 w związku z e-protokół z rozprawy z dnia 20 października 2020 roku 00:09:02- 00:12:39 – płyta CD – k. 37, umowa o pracę – k. 37-38 załączonych do sprawy akt organu rentowego)

W okresie od marca 2019 roku do maja 2020 roku odwołujący korzystał z usług następujących poradni: Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Spółdzielni (...), Centrum Medycznego im. dr (...) Sp. z o.o. w Ł.. W dniu 4.11 2019 r wnioskodawca zgłaszał dolegliwości z strony układu pokarmowego. Od 12.11.2019 r zgłaszał dolegliwości bólowe kręgosłupa.

(pismo - zestawienie – k. 19, pismo – dane dotyczące recept – k. 20, dokumentacja – k. 42)

W 2019 roku firma (...).H.U. M. D. (1) osiągnęła przychód w wysokości 7 878 241,54 złotych. Z kolei, wydatki firmy wynosiły 4 864 074,63 złotych.

(księga przychodów i rozchodów – k. 30, deklaracja VAT – 7 – k. 32-33, 35-36, u.p.o.- 31, 34 załączonych do sprawy akt organu rentowego)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zawarte w aktach sprawy i aktach organu rentowego, których prawdziwości żadna ze stron nie kwestionowała, a także w oparciu o zeznania wnioskodawcy, płatnika składek M. D. (1) oraz świadka M. D. (2).

Zgromadzonym dowodom Sąd dał wiarę w całości, a dokonując oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał, że jest on wystarczający by wyjaśnić sporną okoliczność – a mianowicie czy zawarta przez A. J. w dniu 1 października 2019 roku umowa o pracę, nosi cechy pozorności i czy została zawarta jedynie dla uzyskania pracowniczego tytułu do ubezpieczeń społecznych. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka, wnioskodawcy, płatnika składek, którzy wskazali na realność zawartej umowy o pracę oraz faktyczne świadczenie pracy przez wnioskodawcę w ramach powyższej umowy.

Przede wszystkim podkreślenia wymaga, iż wnioskodawca otrzymał z Powiatowego Urzędu Pracy w Ł. skierowanie do odbycia stażu w M. P.H.U. (...) w okresie od dnia 26 września 2018 roku do dnia 25 września 2019 roku. Jak wynika z zeznań płatnika składek M. D. (1), zawarcie umowy stażowej z odwołującym było naturalną konsekwencją nawiązania z nim w następnym etapie stosunku pracy. Ową okoliczność potwierdzają również zeznania świadka M. D. (2), który wskazał, iż także w jego przypadku taka praktyka była stosowana.

Wskazać trzeba zaś, że na uzasadnienie swojej wersji Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie przedstawił w toku procesu żadnych dowodów oraz zasadnie nie podważył załączonych do akt dokumentów i zeznań wnioskodawcy, płatnika oraz świadków. Organ rentowy jest stroną postępowania, która, jak każda strona procesu, jest zobligowana do wykazania twierdzeń, z których wywodzi skutki prawne (art. 232 k.p.c.). W postępowaniu w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych organ rentowy ma pozycję strony (art. 477¹⁰ § 1 k.p.c.), więc powinien przejawiać odpowiednią aktywność

dowodową, w przeciwnym razie ponosi negatywne skutki prawne swej bierności, polegające zwłaszcza na zmianie wydanej decyzji. (vide wyrok SA w Katowicach z dnia 19.11.2013 r., III AUa 2476/12, opubl. LEX nr 1394193).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, zasługuje na uwzględnienie i powoduje zmianę zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z treścią art.6 ust.1 punkt 1, art.8 ust.1 i art.11 ust.1 i art.12 ust.1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2020.poz.266) pracownicy, to jest osoby pozostające w stosunku pracy, podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym.

Stosownie do treści art. 1 ust 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U.2020.0.870 t.j.) osobom tym, w razie choroby lub macierzyństwa, przysługują świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą.

W myśl art. 4 w ust. 1 ustawy zasiłkowej ubezpieczony podlegający obowiązkowo ubezpieczeniu nabywa prawo do zasiłku chorobowego po upływie 30 dni nieprzerwanego ubezpieczenia chorobowego.

Definicja pracownika na gruncie prawa ubezpieczeń społecznych została zawarta w przepisie art.8 ust.1 ww. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, który stanowi, iż za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy. Pojęcie stosunku pracy o jakim mowa w art.8 ust.1 ww. ustawy jest równoznaczne z pojęciem stosunku pracy definiowanym przez art. 22 k.p. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 lipca 2005 r., I UK 296/04, OSNP 2006/9-10/157).

W świetle art. 22 § 1 k.p. przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem a pracodawca do zatrudnienia pracownika za wynagrodzeniem.

Na tle cytowanego przepisu zarówno w doktrynie jak i w orzecznictwie określone zostały konstytutywne cechy stosunku pracy, odróżniające go od innych stosunków prawnych. Należą do nich: dobrowolność, osobiste świadczenie pracy w sposób ciągły, podporządkowanie, wykonywanie pracy na rzecz pracodawcy ponoszącego ryzyko związane z zatrudnieniem i odpłatny charakter zatrudnienia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 października 2006 roku, I PK 110/06, Lex nr 207175)

W przedmiotowej sprawie organ rentowy stał na stanowisku, iż przedmiotowa umowa o pracę zawarta na czas określony od dnia 1 października 2019 roku do dnia 31 grudnia 2019 roku między płatnikiem składek M. D. (1), a A. J. zawarta została dla pozorów, w celu skonstruowania okoliczności świadczących o istnieniu stosunku pracy.

To stanowisko organu rentowego, zdaniem Sądu Okręgowego, nie znajduje żadnego oparcia w dowodach zebranych w sprawie. Nie ulega wątpliwości, iż wskazana umowa nie została zawarta dla pozorów, jest ważna i nie ma do niej zastosowania przepis art. 83 k.c. oraz nie jest ona także sprzeczna z zasadami współzycia społecznego oraz nie zmierza do obejścia prawa w świetle art. 58 k.c.

W niniejszej sprawie stosunek prawny, w ramach którego wnioskodawca świadczył pracę na rzecz płatnika składek prowadzącego firmę (...).H.U. M. D. (1), spełnia cechy stosunku pracy określone w powołanym wyżej przepisie art. 22 § 1 k.p. Wnioskodawca bowiem podjął pracę i rzeczywiście wykonywał umówioną pracę na stanowisku robotnika budowlanego do czasu powstania niezdolności do pracy z tytułu choroby.

Zgodnie z treścią art. 83 k.c. w związku z art. 300 k.p. nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozorów. Złożenie oświadczenia woli dla pozorów oznacza, że osoba oświadczająca wolę nie chce, aby powstały skutki prawne, jakie zwykle prawo łączy ze składanym przez nią oświadczeniem. Inaczej mówiąc strony niejako udają, że dokonują jakiejś czynności prawnej np. zawierają umowę o pracę. Pozorność jest zatem wadą oświadczenia woli polegającą na świadomej, a przy tym ujawnionej wobec adresata i przez niego aprobowanej, niezgodności

pomiędzy treścią złożonego oświadczenia woli, dostępną dla innych uczestników obrotu, a rzeczywistą wolą osoby składającej to oświadczenie. Pozorne oświadczenie woli ma miejsce wówczas gdy jest skierowane do adresata. Wada tego oświadczenia polega na niezgodności między aktem woli a jej przejawem na zewnątrz (art. 83 § 1 k.c.).

Podleganie pracowniczym ubezpieczeniom społecznym jest uwarunkowane nie tyle opłacaniem składek ubezpieczeniowych, ale legitymowaniem się statusem pracownika rzeczywiście świadczącego pracę w ramach ważnego stosunku pracy. Podkreślenia w tym miejscu wymaga, na co Sąd Najwyższy wielokrotnie zwracał uwagę, iż nie skutkuje w sferze prawa do świadczeń z ubezpieczenia społecznego taka umowa o pracę, która nie wiąże się z wykonywaniem tej umowy, a zgłoszenie do ubezpieczenia następuje tylko pod pozorem istnienia tytułu ubezpieczenia w postaci zatrudnienia. Chodzi tu zatem o "fikcyjne" zawarcie umowy, gdzie następuje zgłoszenie do ubezpieczenia społecznego jako pracownika osoby, która w rzeczywistości pracy nie świadczyła (por. wyrok SN z 16 marca 1999 r. II UKN 512/98, OSNAPiUS rok 2000, Nr. 9, poz. 36; wyrok SN z 28 lutego 2001 r. II UKN 244/00, OSNAPiUS rok 2002, Nr. 20, poz. 496; wyrok SN z 17 grudnia 1996 r. II UKN 32/96, OSNAPiUS rok 1997, Nr. 15, poz. 275; wyrok SN z 4 sierpnia 2005 r. II UK 320/04, OSNAPiUS rok 2006, Nr. 7-8, poz. 122; wyrok SN z 4 sierpnia 2005 r. II UK 320/04, OSNAPiUS rok 2006, Nr. 7-8, poz. 122; wyrok SN z 25 stycznia 2005 r. II UK 141/04, OSNAPiUS rok 2005, Nr. 15, poz. 235, str. 712).

Tytułem do ubezpieczenia, z którym przepisy prawa ubezpieczeń społecznych łączą podleganie ubezpieczeniu i prawo do świadczeń, miało być w przedmiotowej sprawie zatrudnienie, jako wykonywanie pracy w ramach stosunku pracy. Nie jest istotne przy tym, czy strony miały realny zamiar zobowiązania się – przez pracownika do wykonywania pracy a przez pracodawcę do przyjmowania tego świadczenia i wypłacania wynagrodzenia, lecz to czy zamiar taki został w rzeczywistości zrealizowany.

Pozorność wyraża się w braku zamiaru wywołania skutków prawnych i jednoczesnym zamiarze stworzenia okoliczności mających na celu zmylenie osób trzecich. Istotne znaczenie ma niezgodność między aktem woli a jego uzewnętrznieniem. Założeniem unormowania jest zgoda drugiej osoby na złożenie oświadczenia woli dla pozorów.

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy Sąd zważył w pierwszej kolejności, że płatnik i wnioskodawca nie są w żaden sposób spokrewnieni, ani spowinowaceni. Immanentną dla niniejszej sprawy kwestią był fakt otrzymania przez wnioskodawcę z Powiatowego Urzędu Pracy w Ł. skierowania do odbycia stażu w M. P.H.U. (...) trwającego od dnia 26 września 2018 roku do dnia 25 września 2019 roku. Można zatem powiedzieć, że owe zatrudnienie stanowiło konsekwencję wcześniejszych ustaleń dokonanych pomiędzy pracodawcą, a Powiatowym Urzędem Pracy.

W sprawie istotne jest też, że w dacie podpisania spornej umowy o pracę wnioskodawca posiadał ważne orzeczenie lekarskie o braku przeciwwskazań do wykonywania dla płatnika składek pracy na stanowisku robotnika/ pracownika budowlanego. Sąd zważył, że niezdolność do pracy ubezpieczonego powstała dopiero począwszy od dnia listopada 2019 roku, zaś do tego czasu skarżący rzeczywiście wykonywał umówioną pracę w ramach stosunku pracy.

Zdaniem Sądu płatnik w sposób logiczny i wiarygodny wyjaśnił motywy zatrudnienia wnioskodawcy, zwłaszcza w kontekście poprzednio zawartych ze skarżącym umów o pracę z dnia 9 października 2015 roku oraz 31 grudnia 2015 roku, w czasie trwania których wykonywał obowiązki pracownicze na stanowisku kierowcy kat. C w pełnym wymiarze czasu pracy.

Zgromadzone w sprawie dowody wskazują na faktyczne wykonywanie pracy przez wnioskodawcę na rzecz płatnika składek w ramach spornej umowy o pracę. Podkreślenia wymaga, że płatnik przyjmował pracę świadczoną przez odwołującego i wypłacał za nią umówione wynagrodzenie, a także że wnioskodawca potwierdzał swoją obecność w pracy poprzez własnoręczny podpis na liście obecności. Trzeba podkreślić, że wartości zeznań płatnika i wnioskodawcy oraz powołanego w sprawie świadka organu rentowy nie podważał w toku niniejszego postępowania.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy przyjął, że w sytuacji, gdy wolą stron zawierających umowę o pracę było nawiązanie stosunku pracy i doszło do faktycznego świadczenia pracy przyjmowanego przez pracodawcę za wynagrodzeniem, sama świadomość jednej ze stron umowy, a nawet obu jej stron, co do wystąpienia w przyszłości

zdarzenia uprawniającego do świadczeń z ubezpieczenia społecznego (np. choroby), nie daje podstawy do uznania, że umowa miała na celu obejście prawa bądź, że jest sprzeczna z zasadami współżycia społecznego.

Tym samym, Sąd doszedł do przekonania, iż decyzja organu rentowego wydana została w oparciu o błędnie ustalony stan faktyczny i nie znajduje ona oparcia w realiach niniejszej sprawy.

Z tych względów Sąd Okręgowy, na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku uznając odwołanie wnioskodawcy za zasadne.